

कथमीक्ष्यते ॥ इमं मे संशयं छिदित्व द्वाचा सुखिताऽस्म्यहम् ॥ ६३ ॥ नारद उवाच यदि पृष्टस्त्वया बाले प्रेमतः
श्रवणं कुरु ॥ सर्वं वक्ष्यामि ते भद्रे कश्मलं ते गमिष्यति ॥ ६४ ॥ यदा मुकुंदो भगवान् क्ष्मां त्यक्त्वा स्वपदं गतः ॥ तद्दिना
त्कलिरायातः सर्वसाधनबाधकः ॥ ६५ ॥ दृष्टो दिग्विजये राज्ञा दीनवच्छरणं गतः ॥ नमयामारणीयोऽयं सारंग इव
सारभुक् ॥ ६६ ॥ यत्फलं नास्ति तपसानयोगेन समाधिना ॥ तत्फलं लभते सम्यक्कलौकेशवकीर्तनात् ॥ ६७ ॥ ए
काकारं कलिं दृष्ट्वा सारवत्सारनीरसम् ॥ विष्णुरातः स्थापितवान् कलिजानां सुखाय च ॥ ६८ ॥ कुकर्माचरणात्सा
रः सर्वतो निर्गतोऽधुना ॥ पदार्थाः संस्थिता भूमौ बीजहीनास्तुषायथा ॥ ६९ ॥ विप्रैर्भागवतीवात्ता गेहे गेहे जने जने
कारिता कणलोभेन कथासारस्ततो गतः ॥ ७० ॥ अत्युग्रभूरिकर्माणो नास्तिकारौ रवाजनाः ॥ तेऽपि तिष्ठन्ति तीर्थेषु
तीर्थसारस्ततो गतः ॥ ७१ ॥ कामक्रोधमहालोभतृष्णा व्याकुलचेतसः ॥ तेऽपि तिष्ठन्ति तपसितपः सारस्ततो गतः
॥ ७२ ॥ मनसश्चाजयाहोभादंभात्पाखंडसंश्रयात् ॥ शास्त्रानभ्यसनाच्चैव ध्यानयोगफलं गतम् ॥ ७३ ॥ पंडिता
स्तुकलत्रेण रमन्ते महिषा इव ॥ पुत्रस्योत्पादने दक्षा अदक्षामुक्तिसाधने ॥ ७४ ॥ न हि वैष्णवता कुत्र संप्रदायपुरःस
रा ॥ एवं प्रलयतां प्राप्तो वस्तुसारः स्थले स्थले ॥ ७५ ॥ अयं तु युगधर्मो हि वर्तते कस्य दूषणम् ॥ अतस्तु पुंडरीकाक्षः स
हतेनिकटे स्थितः ॥ ७६ ॥ सूत उवाच इति तद्वचनं श्रुत्वा विस्मयं परमं गता ॥ भक्तिरूचेव चोभूयः श्रूयतां तच्च
शौनक ॥ ७७ ॥ श्रीभक्तिरुवाच सुरर्षे त्वंच धन्योऽसि मद्भाग्येन समागतः ॥ साधूनां दर्शनं लोके सर्वसिद्धि
रूपरम् ॥ ७८ ॥ जगति जयति मायां यस्य कायाधवस्तेव च न रचनमेकं केवलं चाकलय्य ॥ ध्रुवपदमपियातो यत्कृपा
तो ध्रुवोऽयं सकलकुशलपात्रं ब्रह्मपुत्रं न तोऽस्मि ॥ ७९ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये भक्तिना
रदसमागमो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७९ ॥ नारद उवाच वृथा खेदाय सेवाले अहो चिंता तुराक
थम् ॥ श्रीकृष्णचरणां भोजं स्मरदुःखं गमिष्यति ॥ १ ॥ द्रौपदी च परित्राता येन कौरवकश्मलात् ॥ पालिता गोपसुं
दर्यः सरुष्णः कापिनो गतः ॥ २ ॥ त्वं तु भक्ते प्रिया तस्य सततं प्राणतोऽधिका ॥ त्वया हूतस्तु भगवान् याति नीचगृहे